

Софія замаяна отъ толкози различни съвѣты, показваше ся не рѣшителна за това избраніе. « Моя-та длъжностъ е да защитѣ това злощастно момиче (каза на конецъ почтенный извршителъ на завѣта). Помѣжду нѣчта-та на тия драгоценности има нѣкои по-скъпи, и много достойны, а зарадъ това съмь увѣренъ и завѣтъ-тъ казва опредѣлительно, че намѣреніе-то на Г-жж Лидіж было да отряди за Софіж нѣкое скъпоцѣнно нѣчто, за да го употреби въ нужно обстоятелство; за то щѣ да ѝ дамъ время да си помысли върху това избраніе за да доде утрѣ да ны каже что желае «.

Тогава всичко ся виждаше да прѣдвѣства живы крамолы (пренія). Готвачка-та съвѣтуваше момиче-то да земе адамантеныя пръстенъ, или герданя, что бѣше отъ маргарецъ добро качество и рѣдкѣ красотѣ; а старый градинарь прѣдлагаше, че малкый образецъ на покойнѣ-тѣ, кой-то бѣше украсенъ съ злато и скъпоцѣнны камъніе, принадлежи повече Софій за спомянь.